

George Borgida (Gyuri)

(Februarie 1936 - Decembrie 2025)

George s-a născut pe 16 februarie 1936, în Timișoara, România, într-o familie de evrei. Tatăl său, Edmond (Ödön), și mama sa, Grete (născută Duschenek), aveau deja o fetiță, Agneta (Agnes) Liliana, cu trei ani mai mare decât George.

A fost un copil frumos și bun. Iubea mașinile, o raritate în acele timpuri, fugind după ele pe stradă ca să le simtă mirosul. Improviza încă de mic; spre exemplu, la o serbare de grădiniță, în care dansa ca fluturaș, s-a așezat pe scenă refuzând să mai danseze. Când educatoarea l-a întrebat de ce nu continuă dansul învățat, a răspuns cu glas tare că el stă pe o floare, stârnind hohote de râs în rândul părinților din sală.

În tinerețe, George iubea sporturile, fiind foarte bun la canotaj, părinții mândrindu-se mereu cu cupele și trofee pe care le câștiga. De asemenea, îi plăcea voleiul, fiind un bun arbitru de volei.

În România a lucrat la întreprinderea „6 Martie” din Timișoara, călătorind mult și însoțindu-și șefii în importante deplasări la București.

În 1973, sponsorizat de unchiul său Erwin (Eri) Duschenek, George a emigrat la Montreal, Canada, fiind urmat curând de sora sa, Agnes, și de fiica acesteia, Vera Schegerin (căsătorită Varadi câțiva ani mai târziu). Imediat a început să lucreze la firma unchiului său ca agent imobiliar, cumpărând și vânzând terenuri.

Era extrem de carismatic și avea un talent nespuse de a-și face prieteni peste tot, continuând să călătorească mult în meseria lui. Încă de la început, când nu își puteau permite aproape nimic, pentru a-și arăta recunoștința față de toți prietenii care i-au ajutat, Gyuri și Agnes i-au invitat pe toți în apartamentul lor mic și au organizat o petrecere cu langoși și bere (George a cumpărat berea, Agnes făina și uleiul), o petrecere de care toți și-au amintit cu plăcere luni și ani mai târziu.

George stătea deseori perioade îndelungate în Florida, la Panama City Beach, ca administrator al hotelului unchiului său, hotel numit „Castelul Dracula”, unde toți erau uimiți că administratorul era chiar din Transilvania. George le spunea tuturor că este din Timișoara, situată în sud-vestul Transilvaniei, în România.

George a fost mult iubit de oameni și iubea mult oamenii și societatea. Vizita frecvent România cât timp părinții săi mai erau acolo. Într-una dintre aceste călătorii a cunoscut-o pe Eva Boldog, cu care s-a căsătorit. Deși au divorțat la un timp după ce ea a venit în Canada, au rămas buni prieteni și vecini. Chiar și în ultima lună înainte de a muri George, Eva îi aducea mâncare gătită ca acasă și îl vizita, iar George o ajuta ori de câte ori putea.

George și-a adus de câteva ori părinții în vizită în Canada, până în 1985, când i-a sponsorizat și s-au mutat definitiv acolo. Tatăl său a murit curând după aceea, însă mama lui, Grete, a mai trăit câțiva ani buni, locuind când cu Agnes la Ottawa, când cu George la Montreal. Punctul Isidor dintre cele două orașe era locul unde se întâlneau Agnes și Tibi atunci când mama lor se muta de la unul la celălalt.

În jurul anului 1990, când era deja pensionar, George a cunoscut-o pe cea de-a doua sa soție, Dorina Scarlat (originară din București), care avea două fiice dintr-o căsătorie anterioară. Împreună au călătorit prin lume, vizitând prieteni, savurând locurile și restaurantele. S-au căsătorit în 1995. Deși au divorțat câțiva ani mai târziu, George a rămas prieten apropiat toată viața cu Dorina, cu mama ei și cu fiicele ei, vizitându-le și vorbind des la telefon.

În martie 1991, când a murit Grete, mama lui, George a păstrat toate lucrurile ei, știind că nepotul său Miki (Nicolae Kecskemeti) urma să emigreze în curând în Canada cu soția lui. Cu caracterul său plin de bunătate și prietenie, George i-a așteptat la New York, i-a dus cu mașina în Canada, i-a găzduit, i-a ajutat să închirieze un apartament pe care l-a mobilat cu lucrurile mamei sale și s-a asigurat că nu le lipsește nimic. Uneori îi ducea la restaurant, i-a ajutat să caute și să cumpere o mașină la mâna a doua și le-a făcut cunoștință cu prietenii săi, la rândul lor generoși și binevoitori.

În ultimii ani, George a continuat să țină legătura cu rudele și prietenii din întreaga lume. Povestea cu drag despre „poza de 800 de ani”, realizată la una dintre aniversările absolvirii liceului, când zece foști colegi din Timișoara, toți în vârstă de 80 de ani, s-au reunit în Israel, adunând împreună 800 de ani într-o singură fotografie.

După ce cuscrul său, Tibi Schatteless, a murit în 2019, George a locuit câteva luni de vară la Ottawa împreună cu sora lui, bucurându-se de mâncărurile fantastice pe care aceasta le gătea și ajutându-se reciproc. În acea perioadă s-a bucurat zilnic de compania lui Peter Kecskemeti, tatăl nepotului său Miki, care locuia în blocul vecin. Făceau zilnic plimbări de câteva ore și depăneau amintiri comune din copilărie, ore fericite pentru amândoi, deoarece se înțelegeau foarte bine.

La Montreal, chiar și când nu mai putea călători, George continua să își facă prieteni. S-a simțit nespus de norocos când a descoperit că vecinul său de pe același etaj, Ștefan, era din România, din Pecica, la mai puțin de 100 km de Timișoara. Au devenit buni prieteni, vizitându-se zilnic. Ștefan l-a ajutat enorm, mai ales în ultimii ani, ducându-l la programări, aprovizionându-l cu mâncare și aducându-i mâncare gătită.

George a iubit-o nespus de mult pe nepoata sa Vera, fiica surorii lui, Agnes. Vorbeau zilnic la telefon și, în ultimii ani, prin video. A văzut-o crescând de mic copil și a fost extrem de mândru de ea. De fiecare dată când o vedea, întreaga lui față se lumina de bucurie și iubire.

George l-a iubit mult și pe nepotul său Nick Kecskemeti, pe soția acestuia și pe cei doi copii ai lor, fiind foarte fericit ori de câte ori veneau de la Ottawa să îl viziteze.

George a fost un om minunat, extrem de carismatic, care cunoștea bine mai multe limbi. Nimeni nu se plictisea în compania lui; conversația nu stagna niciodată, deoarece, asemenea surorii sale, avea o mulțime nesfârșită de povești hazlii și bancuri care bucurau pe toată lumea. Avea un talent deosebit de a-și face prieteni instantaneu și era sufletul petrecerilor. Nu critica pe nimeni și spunea mereu: „Nu poți spune ceva urât unui om și apoi să te aștepți să îți devină prieten.”

George va rămâne pentru totdeauna o amintire profund iubită în inimile familiei și ale prietenilor săi.

Dumnezeu să îl odihnească în pace și să îl primească în ceruri!

Fie ca memoria lui să fie o binecuvântare!

Eulogie rostită la înmormântare de către Miki Kecskemeti

Notă

Mama lui Miki, Judith Kecskemeti (născută Borgida), a fost verișoară primară cu Gyuri și Agnes (tații lor, Borgida Sándor și Borgida Odon, erau frați).

Rabinul a rostit rugăciuni și la mormântul părinților lui Gyuri (Grete și Odon) și a descoperit un lucru extraordinar: Gyuri a murit exact la 40 de ani după tatăl său, în aceeași zi — a 23-a zi a lunii Kislev din calendarul evreiesc — tatăl său în 1985, iar Gyuri în 2025.

Rabinul a fost profund impresionat și ne-a povestit că vorbea cu Gyuri înaintea fiecărui Șabat, de ani de zile.